

4 maart maandag

Om kwart over acht gaat mijn wekker en ik word er wakker van Edith zit al rechtop in bed en gaat douchen.

Mijn telefoon is bijna leeg en ik leg hem aan de lader.

Als we beide gedoucht en aangekleed zijn gaan we naar boven. Er zitten hier en daar al wat Fransen en ik leer van Téja een nieuw woord ; ninalakria, how are you.....

Linges, Balachi en Jeemalee zijn er en we sproeien wannakam 's afwisselend met good morning en bon jours rond.

Balachi en Jeemalee serveren ons de Franse koffie en de fruitsalade als ontbijt.

Edith doet een sudoku en ik schrijf het sobere verslag van gister af en zowaar is er nog tijd om het voor te lezen.

Dan vertrekken we om kwart voor tien naar onze kamer, wat een relaxte manier van op Sonny wachten. Om tien uur horen we een klop op de deur en daar is Sonny die gelukkig meehelpt met het sjouwen van de twins.

We rijden naar het kruispunt en verder in de richting van Tirukalukundram en denken zo dat we 35 kilometer gaan rijden.

Het eerste stuk is hetzelfde als we met Jalal gereden hebben 2 dagen geleden.

Dan stoppen we langs de kant van de weg want Balou gaat met ons mee om te helpen.....

We wachten, Sonny belt nog een keer en daar komt Balou aan op zijn brommer. We

vinden 35 kilometer op de brommer wat ver..... We hebben het weer mis, na 15 minuten rijden draaien we een weggetje met hek op. We zijn er en

we moeten zo hard lachen dat Sonny vanzelf mee gaat doen. We zijn ongeveer 12 kilometer van huis. Snappen doe je het toch niet dus waarom proberen. Al lachend vallen we de auto uit.

Een klas zit buiten op kleurige stoeltjes onder de bomen.

We nemen alle twins mee uit het busje en gaan een klaslokaal cq. hoofdmeesters kantoor in.

Stoelen worden aangerukt en wij gaan zitten.

De school wordt grondig gerenoveerd en er zijn volop bouw activiteiten. Sonny legt het idee van twin uit aan de bovenmeester. Ik hoor de bovenmeester iets zeggen van volgend jaar. Nee we gaan nu uitdelen en volgend jaar als de 3 klaslokalen afgebouwd zijn komen we terug voor de nieuwe kinderen.

De bovenmeester geeft instructies en om ons heen is er volop activiteit.

Dan blijkt dat er overal stoelen vandaan gesleept worden, er omstanders zijn gekomen én dat alle kinderen in een grote vierkant met uitstulping zitten.

Edith doet het praatje, Sonny vertaalt maar gaat al snel zijn eigen verhaal in Tamil vertellen.

Edith vertelt nog energie eenmaal verbonden blijft verbonden en daar moet Sonny weer om lachen en hopelijk heeft hij het vertaald.

Edith en ik nemen telkens een tasje met 10 knuffels en delen die uit.

De meeste kinderen staan een beetje op, maken een kleine buiging en zeggen thank you.

We werken systematisch de hele vorm waarin de kinderen zitten af en iedereen heeft een twin.

Ik denk dat dit heel goed gaat, we houden twins over..... maar dan komt de onvermijdelijke vraag ; 4 teacher 's hebben ook kinderen en die hebben er een nodig en oh ja nog een teacher en natuurlijk de hoofdmeester. We gaan overstag.

Ik doe nog een klein praatje en vraag de hoofdmeester het te vertalen in Tamil maar hij vertaalt niets.

Dan zegt Sonny doe even een praatje, ik vertaal en dat doet hij en dan slaat ook de hoofdmeester aan het vertalen. Onder uitbundig zwaaien verlaten wij de school en dan is daar Balou die ook twee kinderen heeft, hij wil er graag 2 maar zegt hij verlegen als het nu niet uitkomt dan is volgend jaar ook goed. Maar natuurlijk krijgt Balou er twee en geeft verlegen een hand als bedankje. Als we veilig in het busje zitten volgt er nog een handkus gebaar.

Dit was een mooie en goed georganiseerde uitdeling en voldaan vertrekken we naar Mammalapuram.